

Arrest

nr. 52 047 van 30 november 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

- 1. de gemeente Boom, vertegenwoordigd door het College van burgemeester en schepenen**
- 2. de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Senegalese nationaliteit te zijn, op 13 september 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de gemeente Boom van 29 juli 2010 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen van eerste verwerende partij en de repliekmemoirie.

Gelet op de beschikking van 21 oktober 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. PARRILLI, die verschijnt voor de verzoekende partij, van advocaat J. DERIDDER, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de tweede verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 19 november 2009, in functie van zijn Belgische kind, een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

1.2. Op 29 juli 2010 nam de burgemeester van de gemeente Boom de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoeker op 15 augustus 2010 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"(...) In uitvoering van artikel 51 § 2 / 51 § 3, derde lid / 52, § 3 / 52, § 4, vijfde lid, (1) van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verklaring tot inschrijving / verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (1), aangevraagd op 12/11/2009 (datum) door (W., B. A.) (naam en voornamen) geboren te Pekine / Senegal, op (in) 05/09/1971 van Senegal nationaliteit, geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen na datum ondertekening (...).

Reden van de beslissing (2):

Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij / zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie. Artikel 52§3 van het KB 08/10/1981

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie: volgende documenten werden niet voorgelegd : bewijs inkomsten van de gevestigde, bewijs niet ten laste OCMW, bewijzen van stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen van het kind, ziekteverzekering. (...)"

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging en de ontvankelijkheid

2.1.1. Tweede verweerder stelt niet de auteur te zijn van de bestreden beslissing en vraagt om die reden buiten de zaak te worden gesteld.

2.1.2. De Raad merkt op dat de bestreden beslissing, in toepassing van artikel 52, § 3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 8 oktober 1981), is genomen door de burgemeester van de gemeente Boom. Tweede verweerder heeft bijgevolg de bestreden beslissing niet genomen, zodat kan worden ingegaan op zijn verzoek om hem buiten de zaak te stellen.

2.2. Overeenkomstig artikel 39/81, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bezorgt de verwerende partij de griffier, binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

In casu heeft eerste verweerder nagelaten om binnen een termijn van acht dagen na de kennisgeving van het beroep een nota met opmerkingen en een administratief dossier neer te leggen. Eerste verweerder betwist dit ook niet.

Eerste verweerder verwijst naar artikel 39/72, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet en betoogt dat op grond van deze bepaling de termijn van acht dagen dient te worden verlengd tot vijftien dagen. Hij verliest hierbij evenwel uit het oog dat de bepaling waarnaar hij verwijst werd opgeheven door de wet van 23 december 2009 houdende diverse bepalingen inzake migratie en asiel (BS 31 december 2009). Daarenboven is artikel 39/72 van de Vreemdelingenwet, gelet op artikel 39/81, eerste lid, van dezelfde wet niet van toepassing indien een annulatieberoep wordt ingesteld bij de Raad. Verweerder kan bijgevolg niet dienstig naar deze bepaling verwijzen.

Nu eerste verweerder heeft nagelaten tijdig een administratief dossier over te maken worden, dienen de door verzoeker vermelde feiten, ingevolge artikel 39/59, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, als bewezen geacht beschouwd te worden, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn. Tevens dient de laattijdig neergelegde nota, in toepassing van artikel 39/59, § 1, derde lid, van de Vreemdelingenwet, ambtshalve uit de debatten geweerd te worden.

3. Onderzoek van het beroep

Verzoeker voert zowel in zijn eerste als zijn tweede middel de schending aan van artikel 52, § 3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981. Hij betoogt dat de bestreden beslissing een bevel om het grond-

gebied te verlaten omvat, terwijl overeenkomstig voormelde bepaling een dergelijk bevel niet altijd aan een beslissing tot weigering van verblijf gekoppeld mag worden, maar dat dit alleen “desgevallend” kan gebeuren.

Artikel 52, § 3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 bepaalt in welke gevallen en op welke wijze het gemeentebestuur de aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie kan weigeren en luidt als volgt:

“§ 3.- Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.”

Uit de door verzoeker aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat hij op 13 juli 2010 een tweede aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie indiende. Ingevolge deze aanvraag werd hij op 13 juli 2010 in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie met een geldigheidsduur van vijf maanden. De Raad dient derhalve vast te stellen dat verzoeker op basis van deze nieuwe aanvraag legaal in het Rijk verbleef op het ogenblik dat eerste verweerder de bestreden beslissing nam. Het op 13 juli 2010 afgeleverde attest van immatriculatie kon door eerste verweerder immers pas ingetrokken worden indien verzoeker, na het verstrijken van een termijn van drie maanden – en dus op 13 oktober 2010 – niet de in het kader van de tweede aanvraag gevraagde overtuigingsstukken neerlegde. Verzoeker stelt terecht dat wanneer eerste verweerder toepassing maakt van de bevoegdheid die hij put uit artikel 52, § 3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 hij enkel “desgevallend” kan besluiten tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Artikel 52, § 3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 laat eerste verweerder dan ook niet toe om steeds automatisch, zonder de verblijfssituatie van de vreemdeling die een verblijfsaanvraag indiende in aanmerking te nemen, een bevel om het grondgebied te verlaten op te nemen in een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Door in casu, ondanks het feit dat verzoeker legaal in het Rijk verbleef, te besluiten tot de afgifte van een bijlage 20 *met een bevel om het grondgebied te verlaten* heeft eerste verweerder zijn bevoegdheid die voortvloeit uit artikel 52, § 3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 overschreden.

Verzoeker kan dan ook gevolgd worden waar hij stelt dat artikel 52, § 3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 werd geschonden.

Aangezien een onderdeel van de aangevoerde middelen tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leidt, is er geen noodzaak tot onderzoek van de andere onderdelen van de aangevoerde middelen (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de burgemeester van de gemeente Boom van 29 juli 2010 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend en tien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK